

Kurutz-

Bidea

Sarrerea eta otoitza

Garizumako oneraspen ederra dogu KURUZBI-DEA. Bere azken uneetan jarraitu gura deutsogu Jesusi. Jarraipen horretan, bihotza zabaldu daigun batez ere, Jainkoak bizitza barriztuaren grazia emon deigun.

OTOITZA

Jainko Aita/Ama: Gogora dakarguz zure Seme maitearen berbok: «*Ene Aita, edari samin hau derrigorrez edan behar badot, egin bedi zure nahia*». Eta garrasika zuzentzen gaiatzuz: non zengozan zu zure Seme maitea, jasanezineko ibilbidean, heriotzara abiatu zan unean?

Non zagoz zu, mundu honetako indar zuzengabeen azpian hainbat eta hainbat zure seme-alaba, jasanezineko ibilbidean, heriotzara abiatzen diran unean?

Zergaitik zagoz isilik? Zergaitik zagoz hain urrun, zure Seme maiteaz eta zure seme-alabokaz ahazturik?

...

Ala geure berbeak estaltzen dau zurea, eta geure txarkeriek eta zuzengabekeriak estaltzen dabez zure berbea eta zure zuzentasuna?

...

de guztiak. Eta autortzen doguz eta aintzat hartzen gure muga, erratu eta pekatu guztiak. Eta parkatzen doguz guri eginak. Sinisten dogulako emoten deutsogu azken berbea Jainkoari, berea dauanari.

Gure Aita...

JESUS, MUNDUKO ARGIA.
JESUS, ZINEZKO EGIA.
JESUS, BETIKO BIZIA.

HAMABOSKARREN EGOTALDIA

«Jesus biztu egiten da»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze san-
tuaz salbatu dozulako

Mt 28, 16-20

¹⁶ Hamaika ikasleak Galileara joan ziran, Jesusek esan-
dako mendira. ¹⁷ Ikusi ebenean, gurtu egin eben; ba-
tzuk, ordea, zalantzan egozan. ¹⁸ Jesusek, hurreraturik,
honela egin eutsen berba: «Ahalmen osoa emon deust
Jainkoak zeru-lurretan. ¹⁹ Zoaze, ba, eta egin herri
guztia nire ikasle, Aitaren eta Semearen eta Espiritu
Santuaren izenean bateatuz ²⁰ eta nik agindu deusue-
dan guztia beteten irakatsiz. Eta ni zeuekaz izango no-
zue egunero munduaren azkenera arte».

Ba dago itxaropenik. Heriotzea ez da azkena, betetasune-
rako atea zabaltzea baino. Eta eskerrak! Zer litzateke, beste-
la, jaio-barritan galtzen diranez; edo, goseak jota, pare bat
urte betetera heldu ez diranez; edo era askotako zuzengabe-
keria jasan dabenez..., gure ustez zentzun bako heriotzea
eroan dabenez?

Sinisten dogu: Bizitzearen sortzaile dan Jainkoak bizitza
bat bera ere ez dauala galduko, bete barik lagako, osotasu-
nan sartu barik baztertuko. Sinisten dogu!

Eta sinisten dogulako egiten dogu bizitzearen alde. Eta
aztertzen ditugu bizitzearen aurkako gure jarrera eta jokabi-

Emoiguzu zure Seme maiteari jarraitzea, eta
zure berbea harexengan entzuteko grazia. Gure
bizikerea haren eskeintzan eta zuzentasunean
berbideratzeko grazia.

Zuri zintzotasunez erantzun-gurea, geure senide
azpiratu eta aurrean erabiliengan gauzatzeko
grazia.

Geure jasapen bihurtu daigula hareena, zuk zeu-
re Seme maitearena eta zure seme-alaba guzti-
ona zeure jasapen egiten dozun lez.

Egin gaizuz errukitsuak eta maitasunean ausar-
tak.

**ZURE AURPEGI-BILA GABILTZA GU, JAUNA,
ZU ZAITUGU ARGI ETA SALBAMEN,
ZU, JAUNA, BIZIAREN BABES.**

LEHENENGO EGOTALDIA «Jesus heriotzara epaitua»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze santuaz
salbatu dozulako

Mt 26, 3-5.14-16

³ Orduan, abadeburu eta herriko zaharrak Kaifas izeneko abade nagusiaren jauregian batu ziran, ⁴ eta Jesus maltzurkeriaz atxilotzea eta hiltea erabaki eben.

⁵ Baina hau inoen: «Ez gero jaiegunean, herrian iskanbilarik gerta ez dadin».

¹⁴ Orduan, Hamabietako batek, Judas Iskariote dei-tuak, abadeburuengana joan ¹⁵ eta esan eutsen: «Zenbat agintzen deustazue Jesus zuen eskuetara emotea-gaitik?»

Zilarrezko hogeita hamar txanpon agindu eutsoen.

¹⁶ Ordutik, Jesus hareen eskuetara emoteko egokiera bila hasi zan Judas.

Zertan dihardue Agintariak? Zertan dihardue "zentzundu-nek"? Ze kalte egin deutse Jesusek? Ze enbarazu egiten deutse? Edo... ze Jainko iragarten dabe eta gurtzen dabela dinoe? Lagunminak ere jausi daitezke *itsukeria* horretan?

Jesusek ez dau esku batez intzentsua lurrintzen eta beste eskuaz apala eta txikia menperatzen, bere morroi bihurtzen, edo gaisoen gaisoan Jainkoaren zigorra nabarmentzen.

Mt 28, 1-6

^{28,1} Zapatua igaro eta asteko lehenengo eguna argitze-an, Magdalako Maria eta beste Maria hilobia ikustera joan ziran. ² Bat-batean, lurrikara gogorra gertatu zan: Jaunaren aingerua jaitsi zan zerutik eta, hurreraturik, harria biratu eban eta gainean jesarri. ³ Tximistea emoten eban eta haren jantzia edurra baizen zuria zan. ⁴ Ha ikustean, bildurrez dardar eta hilda lez gelditu ziran zaintzaileak. ⁵ Baina aingeruak emakumeei berba egin eutsen, esanez: «Zuek ez bildurtu. Badakit Jesus kurutzean josiaren bila zabizena. ⁶ Ez dago hemen, biztu egin da-ta, esan eban lez. Erdu eta ikusi jarria egon zaneke tokia.

Arin esaten dogu: *hil ondoren, bardin deuskula gure gorpuaz zer egiten daben*. Egia esanda, gorpuak ere begiramena merezi dau. Hil ondoren ere bagara zeozter; ez da dana galdu. Hauxe adierazten dogu gorpuari emoten deutsogun *gurtzaz*.

Gaisoak edo ezinduak zaintzen diharduenen haragian sartu nahi izango neuke: zelan lotzen jaken zainduari; haren-ganako zelango maitasunera heltzen diran; hareekazko zelango loturea josten daben...

Ondo bizi dan gizartea bilatzen dogu... dirutzaz, teknikaz, morroiak gehituz, besteak menpean jarritz, besteak baino handiagoak, bizkorragoak edo gehiago izanik... Ete da hori bidea?

Erakutsi eban Jesusek besterik bere bizitzan zehar: zerbitzuak alkartzen gaitula eta alkar maitasunera eroaten. Eta hauxe adierazten dabe hilobira doazen emakumeei.

Gure Aita...

—Badozuez zeuen guardak. Zoaze, eta zaindu da-kizuen modura.

⁶⁶ Joan ziran, bada, eta hilobia segurtatu eben, harria zigilatuz eta guarda ipiniz.

Kurutzetik eratsita Mariak bere altzoan hartzen dau Jesu-sen gorpua. Hilda bada ere, laztandu daike Semearen gorpua; malko eta antsi artean, baina laztandu daike Semearen gorpua.

Eta, zenbat ama dagoz seme-alabengandik urrunduta, erbesteratuta, kartzelaratuta, galduta...? Bat egiten dogu Mariaren atsekabeagaz. Ezin ete geike bat egin beste ama honeen atsekabeaz?

Jesusen kurutzeak agerian jarten dau haren bizikerea: Jainkoa ahulen ondoan dago, hareen zaindari da, babesle. Horixe gauzatu eban Jesusek bere bizitzan zehar: gaisoen eta pekatarien eta baztertuen artean egonez eta harei salbazino itxaropena biltuz.

Zelan hartu geike besoetan hondatuen gorpua?

Gure Aita...

HAMALAU GARREN EGOTALDIA «Jesus hilobian jarria»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Jesusek Aita deritzon Jainkoa aurkitzen dau zorigaitzean eta han jausten direnei eskua luzatzen deutse eta Aitaren aurpegia ikusiazoten, haren errukia dastatzera emonez.

Hala dirudi, baina ez: Jainkoa ez dago zoritxarretik urrun. Han dogoanekaz bat eginda dago, maite dauazalako...

Gure Aita

BIGARREN EGOTALDIA «Jesus kurutzeak zamatua»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Mt 26, 26-29

²⁶ Afaltzen egozala, ogia hartu eban Jesusek eta, bedeinkapena esan ondoren, zatitu eta ikasleei emon eutsen, esanez: «Hartu eizue eta jan, hau nire gorputza da».

²⁷ Gero, kopa hartu eta, esker onezko otoitza egin ondoren, emon egin eutsen, esanez: «Edan guztiok honetatik, ²⁸ hau nire odola da-ta, Jainkoarekiko ituna barrituko dauana, pekatuak parkatzeko guztien alde isuria. ²⁹ Egia esan, hemendik aurrera ez dot gehiago ardaorik edango, neure Aitaren erreinuan zuekin ardao barria edan arte».

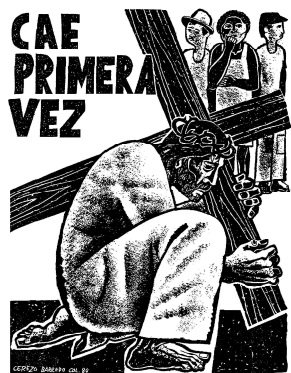
Ogia hartu eta..., ardaia hartu eta..., Kurutzea hartu eta... banandu, jaten-edaten emon, pisu astuna gainetik kendu eta

berak eroan, edo eroaten lagundu... Oinazetan dagoanaren ondoan egoten jakin dau Jesusek, hari indar emoten, hari itxaropena, argitasuna, bizia emoten.

Zenbat ikusten doguzan bizi dogun egoera honetan inoren kurutzea norberetzen, eroaten laguntzen, edo, zuzenean, haren sorbaldatik eratsi eta norberean kargatzen. Baina eureneneratzen gaitue beste guztiok? Ala, bakotxa bere gauzetan, halangoak aurkitu nahi ditu, baina ez euretariko bat izan?

Jesusek *euretariko bat* egin gura gaitu: besteentzat jana eta edaria. Horixe iragarten dogu eta ospatzen Eukaristian.

Gure Aita...

HIRUGARREN EGOTALDIA «Jesus lehen aldiz jausten da»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Mt 26, 31-35

³¹ Jesusek esan eutsen: «Zuek guztiok niregan do-
zuen sinesmenak huts egingo dau gaur gauean, honela
dago-ta idatzia Liburu Santuetan: Joko dot artzaina
eta ardiak sakabanatu egingo dira. ³² Baina biztu ondo-
ren, aurretik joango naitzue Galileara».

³³ Pedrok esan eutson:

—Zureganako beste guztien sinesmenak huts egi-
ten badau ere, nireak ezelan ere ez.

³⁴ Jesusek erantzun:

Jainkoa (Aita)? Benetan itzi dau bertan-beherak Aitak bere Seme maitea? Holan bada, alperrekoa da gure bizitza; ez dau merezi horrela hiltzekotan.

Orduan? Zein da itxaron geiken salbazinoa? Bizitzearen ze amaiera, edo betetasun itxaron geike? Egin ete geike bat Je-
susen garrasiaz, geure bizitzearen hondora sartzeko, eta han,
Jainkoa geugaz sufritzen eta hiltzen dagoala somatzeko, eta
horrela bere bizitza betean hartzen gaitula autortzeko?

Gure Aita...

HAMAHIRUGARREN EGOTALDIA «Jesus kurutzetik eratsia»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Mt 27, 62-66

⁶² Bijamona larunbata zan. Abadeburuak eta fari-
seuak Pilatogana batu ziran alkarregaz, ⁶³ eta esan eu-
tsoen:

—Jauna, gogoratu dogu engainatzaile horrek, arte-
an bizi zala, esan ebalat: «Hiru egunen buruan biztu
egingo naz». ⁶⁴ Agindu eizu, bada, hirugarren egunera
arte hilobia zaintzeko; ez dadila gerta, haren ikasleak
gorpua eroan eta gero «Hilen artetik biztu egin da»
herriari esanez etortea. Azken engainu hau lehenengoa
baino txarragoa izango litzateke.

⁶⁵ Pilatok erantzun eutsen:

HAMABIGARREN EGOTALDIA

«Jesus kurutzean hila»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Mt 27, 45-46.50-52.54

⁴⁵ Eguerditik hirurak arte ilundu egin eban lurbira osoan. ⁴⁶ Hirurak inguruan, Jesusek oihu handiz esan eban: «Eli, Eli, lema sabaktani?» (Hau da: «Ene Jainko, ene Jainko, zergatik itzi nozu?»).

⁵⁰ Baina Jesusek, barriro deadar handia eginez, azken arnasea emon eban. ⁵¹ Eta horra, santutegiko oiha la erditik urratu zan, goitik beheraino; lurrikarea izan zan eta harkaitzak zartatu egin ziran; ⁵² hilobiak zabaldu eta hilik egozan santu asko biztu egin ziran. ⁵⁴ Lurrikara eta gertakari guztiok ikustean, erromatar ehuntariak eta haregaz Jesus zaintzen egozan besteek, bildurak jota, esan eben: «Benetan, Jainkoaren Semea zan hau!»

Heriotzeak bildur emoten deusku. Ez dogu autortzen, baina heriotzearen bildur gara; batez ere heriotza hori sufri-mendu artean bada. Eta lagunena bat hiltzen jakunean, sufritu egiten dogu. Heriotzearen gainetik jarri gura izango geuke. Baina ezin dogu. Atsekabeen sartzen gaitu; garrasi egiteraino. Eta zein latz egiten jakun erantzunik ez jasotea.

Harritzekoa! Ez zan, ba, Jesusen bizitzea Jainkoaren (Aitaren) nahia egitea izan? Non dago orain, behar dauanean,

—Benetan dinotsut: Gaur gauean, oilarrak jo baino lehen, hiru aldiz ukatuko nauzu.

³⁵ Pedrok esan eutson:

—Zurekin hil behar badot ere, ez zaitut ezelan ere ukatuko.

Eta gauza bera inotsoen ikasle guztiek.

Jausi..., baina jagi eta aurrera jarraitu!

Jaustea ez da ohore barik gelditzea, desondra edo humili-azinoa: geure makaltasunaren ondorioa da. Baina autortzen jakin behar da makaltasuna. Pedrok uko egin gura deutso, eta laster somauko dau bere haragian Jesus ukatzearen eztena; eta negarrari emongo deutso.

Lehian eta nor-gehiagoka hezi gura gaitue; eta hezi gura doguz gure umeak; eta saritzen doguz gailentzen diranak, irabazleak..., eta baita besteen lepotik onurak ataraten dabezanak.

Jesusek, oster, erruki hartzen deutse: Pedrori lez. Ba daukagu, ba zer ikasirik gizarte zuzenago eta senidekorrago bat eraiki nahian: lehiaketara barik, ondoan egotera ahale-gindu gaitzan. Ez deiogun huts egin lagunari.

Gure Aita...

LAUGARREN EGOTALDIA

«Jesus bere amagaz aurki-
tzen da»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

4) Mt 26, 38-41

³⁸ Eta esan eutsen (Jesusek): «Hilteko zorian nago tristuraz. Gelditu hemen eta egon zaiteze erne nirekin batera». ³⁹ Eta aurreratxoago joanik, ahozpez jausi zan eta otoitz egin eban, esanez: «Ene Aita, ahal bada, urrundu eizu niregandik edari samin hau. Hala ere, egin bedi zeuk nahi dozun lez, ez nik nahi dodan lez».

⁴⁰ Ikasleengana joan eta lotan aurkitu ebazan. Pedrori esan eutson: «Beraz, ordu bete ere ezin izan zaree nirekin erne egon? ⁴¹ Egon zaiteze erne eta egizue otoitz, tentaldian ez jausteko: gogoz gartsu izan arren, ahula da-ta gizakia».

Hortxe dago ama, baina makal, ezinean, egin nahi baina ezin eginean. Eta hortxe dago zeruko Aita ere, baina ez geuk uste edo nahi izango geuken lez.

Eta amak bere mugak eta makaltasuna onartzen jakin behar dauan lez, jakin behar geuk ere Jainkoaren *bestetasuna* onartzen, haren esanetara jarten, hari bere maitasuna eta emon deuskun bizitzea eskertzen...

Jesusek ondoan somauko dau ama, eta baita zeruko Aita ere. Eta amaren negarrak samina emongo badeutso ere, eta Aitaren isiltasunak zulo baltzera eroan leiken arren, bizitzan zehar hareen nahia egin izanak eroango dau atsekabea da-goana bera ere adoretzera, hari bizitz auspoa emotera.

Izan daiguzan gogoan gure artean dagozan holango hainbat eta hainbat gizaki apal, entzule, adore-emoile, laguntzaile...

Gure Aita...

BOSTGARREN EGOTALDIA

«Jesusi laguntzera behartzen dabe Zirinearra»

Mt 27, 33-35.39-40

³³ Golgota izeneko tokira heldu ziranean (Golgotak «Buru-hazur» esan nahi dau), ³⁴ behazunez nahastutako ardaia emon eutsoen edatera. Jesusek dastatu, baina ez eban edan nahi izan. ³⁵ Kurutzean josi ondoren, soldaduek Jesusen jantziak banatu egin ebezan zotz eginez. ³⁶ Eta han gelditu ziran, jesarrita, zaintzen. ³⁷ Buruaren gainaldean kondenearen arrazoia ipini eben idatzita: «Hau Jesus da, judeguen erregea». ³⁸ Lapur bi josi ebezan kurutzean Jesusegaz batera, bata eskoian eta bestea ezkerrean.

³⁹ Handik igaroten ziranez irain egiten eutsoen Jesusi, buruari eragin ⁴⁰ eta esanez: «Santutegia desegin eta hiru egunean eraikitzen ei dauan horrek, Jainkoaren Semea bahaiz, salba egik heure burua! Jatsi hadi kurutzetik!»

Ondo bizi gara... zenbaten lepotik? Zenbat pobretu doguz geure ondo izatearen izenean? Zenbat eroan doguz (daroaguz!) gosearen, pobreziaren, ez-jakintzaren eta alkar gorrotatzearen kurutzera? Hau ere ez dogu autortu gura izango, baina horixe da egin doguna Hirugarren (deritzogun) Munduagaz: euren aberastasunak xurgatzen doguz eta zorpe baltzean hondatzen doguz: kanpo-zorraren kurutzean josita izten doguz.

Eta Kalbarioko gudariez lez, geure artean zotz egiten doguz lapurtutako aberastasunak norentzat izango diran, eta, kontsumokerian bizi izanez metatzen ditugun hondakinak, bihurtzen deutseguz pobretuei.

Zabald, Jauna, nire bihotza. Irakatsi eidazu neurritsu izaten, daukadana eskertzen eta partekatzen; eta izan daidala argi: soberan daukadana inorena dala, eta ezin daikedala alperrik galdu.

Gure Aita...

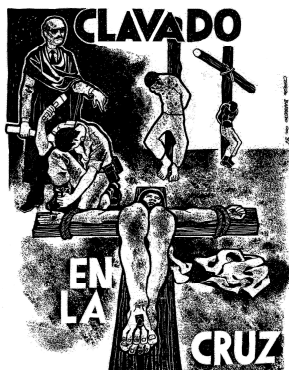
³⁰ Listua botaten eutsoen eta, kainaberea kendurik, buruan jotzen eben. ³¹ Nahiko iseka egin ondoren, kapa erantzi eta bere soinekoak jarri eutsoezan. Gero, kurutzean josteko eroan eben.

Zein errez jotzen dogun inoren lepotik barre egitera. Txiki-txikitatik ikasi dogu akatsen bat dauanari barre egitea; eta, gero atsekabez lagunduko badeutsogu ere, jausten dan nagusi bati ere barre egitea... Ez dogu atsegin, baina, geuri inork barre egin deigun...

Zenbat bilozten dogun geure akatsak inork ikusi ez daian, besteei barre egin deieen. Eta, behin baino sarriagotan (ikus-ten gagoz egunotan) barre egin deutsegunen beharra dogu: etxeetan gure nagusiak zaindu daiezan; geuk egin nahi ez doguzan lanak egin daiezan; irabazi txikiko zerbitzuak egin daiezan... Eta barre!

Ikasiko ete dogu lanik apalena ere aintzat hartzen eta eskertzen? Ikasiko ete dogu pertsonak apal eta xumeak, emakumea eta zaharra, ezindua, gitxitua, gaisoa edo ez-jakina aintzat hartzen, senidetzat eukiten, eta dana-dalako esker-tzen..., danontzako gizartea egin gura badogu?

Gure Aita...

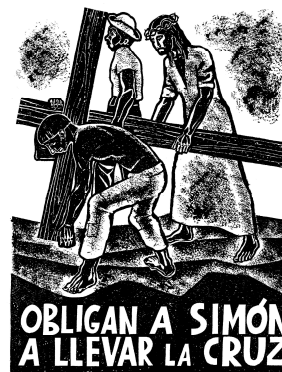

HAMAIKAGARREN EGOTALDIA

«Jesus kurutzean josten da-be»

* Gurtzen zaitugu, Kristo, eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze santuaz salbatu dozulako.

* Gurtzen zaitugu, Kristo, eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze santuaz salbatu dozulako.

Mt 26, 47-50

⁴⁷ Jesus berbetan egoala, han azaldu zan Judas, Hamabietako bat; gizon-multzo handi bat etorren haregaz, ezpata eta makilak eskuetan, abadeburu eta herriko zaharrek bialdurik. ⁴⁸ Saltzaileak seinale hau jarria eutsen: «Nik musu emongo deutsodana, horixe da, atxilotu eizue». ⁴⁹ Berehala, Jesusengana hurreratu eta esan eutson: «Agur, Maisu!»

Eta musu emon eutson.

⁵⁰ Jesusek esan eutson: «Adiskide, egizu egitekoa!»

Orduan, besteei, Jesusengana hurreraturik, heldu eta atxilotu egin eben.

Edonon aurkitu geike ezin dauanari laguntzera jatorkonik, eta holango zereginean bizia bera ere emon leikeanik. Eta ez halabeharrez, gogo onez baino: barru-barrutik eta esker onez. Holango askok esker onik ere ez dabe jasoten sarritan.

Baina baita *bestelangorik* ere aurkitzen doguz: laguna bera ere, diru apur bategaitik —edo norbere burua arriskutik ataratearren— salduko leukeanik. Gehiago ez ete dira honeik? Jesusek berak ere aurkitu eban bereen artean. Inor ez dago, ba, horretatik aske.

Ez ete dogu ikasi behar Zirinearragandik?: behartu egiten

gaituela?, ba aprobetxatu behartze hori, inori laguntzeko bada; heriotzara darenagaz bat egin; emondako berbeari eutsi... Eta, batez ere laguna, baina baita beste edonor ere, inoiz ez saldu; eta bai saltzailearen erruki izan.

Gure Aita.

SEIGARREN EGOTALDIA

«Beronikak aurpegia garbitzen deutso»

* Gurtzen zaitugu, Kristo, eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze santuaz salbatu dozulako.

Mt 26, 57.63-68

⁵⁷ Jesus atxilotu ebenek Kaifas abade nagusiaren etxera eroan eben, han batuak ziran-eta lege-maisu eta herriko zaharrak.

⁶³ Baina Jesus isilik. Abade nagusiak esan eutson:

—Jainko biziagaitik eskatzen deutsut: Esaiguzu zinez, zu zaran Mesias, Jainkoaren Semea.

⁶⁴ Jesusek erantzun:

—Zeuk esan dozu. Eta gehiago dinotsuet: Oraindixik Gizonaren Semea Ahalguztidunaren eskoian jesarrita eta zeruko hodei gainean etorten ikusiko dozue.

⁶⁵ Orduan, abade nagusiak bere jantziak urratu ebazan eta esan:

—Biraoa esan dau. Ba ete dogu lekuko beharrik? Zeuek entzun dozue biraoa. ⁶⁶ Zer deritzozue?

Hareek erantzun:

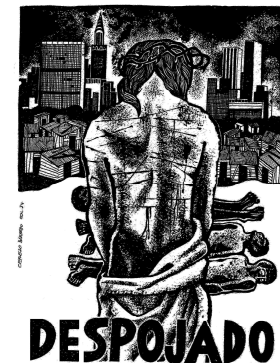
—Heriotzea merezi dau.

Jaustea da gure geureena. Ez daigun ukatu. Onartu daigun apaltasunez. Ez gara gitxiago, jausi egin garalako. Bai, oster hori ukatzen dogulako: besteak guzurtizat jarten ditugu-ta, edo emon leiguen laguntza ez deuskue-ta emongo, eta gizarte lehiakorra indartu egiten dogu-ta.

Ez daidala inor errudundu nire makaltasunez edo jaustez. Jakin daidala autortzen nire ezina, eta onartu eta eskertzen laguntza. Ez daiela neure erruz inor heriotzaratu, edo izena galtzera eroan. Ez daidala agintea neure alde jarri nahi izan...

Izan naitela neure makaltasunen jabe, eta besteen makaltasunen erruki.

Gure Aita.

HAMARGARREN EGOTALDIA

«Jesus bilutsik jarten dabe»

* Gurtzen zaitugu, Kristo, eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze santuaz salbatu dozulako.

Mt 27, 27-31

²⁷ Gobernariaren soldaduek Jesus jauregira eroan eben eta gudu-taldeko danak batu ebezan haren inguruan. ²⁸ Soinekoak erantzi eutsoezan eta purpurazko kapa batez jantzi eben. ²⁹ Arantzaz egindako koroia ezarri eutsoen buruan eta kainabera eskuan, eta, aurrean belaunikaturik, iseka egin eutsoen esanez: «Agur, judeguen erregea!»

izatean jausi ez gaitezan, Jainkoaren seme-alaben askatasu-
nean bizi izan baino.

Gure Aita...

BEDERATZIGARREN EGOTALDIA

«Jesus hirugarrenez jausten
da»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Mt 27, 21-26

²¹ Gobernariak barriro galdetu eutsen: «Bietako
zein nahi dozue askatzea?» «Barrabas» —erantzun
eben.

²² Pilatok esan eutsen: «Eta zer egin behar dot Je-
susegaz, Mesias delakoagaz?» Danek erantzun eben:
«Kurutzean josi!»

²³ Eta harek: «Zer oker egin du, bada?» Haiek, gero
eta oihu handiagoz: «Kurutzean josi!»

²⁴ Guztia alperrik zala eta, gainera, iskanbila sortze-
ra joiala ikusirik, Pilatok ura hartu eta eskuak garbitu
ebazan jendearen aurrean, esanez: «Ez naz gizon ho-
nen heriotzearen erantzule! Zeuek ikusi!»

²⁵ Herri osoak erantzun eban: «Geu eta geure on-
dorengoak egiten gara horren heriotzearen erantzule!»

²⁶ Orduan, Barrabas askatu eutsen eta Jesus, zigor-
tuazo ondoren, haren eskuetara emon eban, kuruean
josi eien.

⁶⁷ Orduan, aurpegira listua bota eta ukabilkadak
emon eutsoezan; beste batzuek masailakoak emoten
eutsoezan, ⁶⁸ esanez: «Igarri egik, Mesias, nork jo
hau?»

Danek zikindu nahi dabe Jesusen aurpegia, izaerea eta
egintza-bidea? Danek dauke Jainkoaren Legea —halan deitzen
deutsoe, behintzat euren arterako daukezan arauai— gizaki
baten bizitzaren gainetik (hau errudun izan arren)? Holangoek
heriotzara daroe gizakia Jainkoaren izenean, bizitz emolea-
ren izenean heriotzara daroe... Burugabekeria!

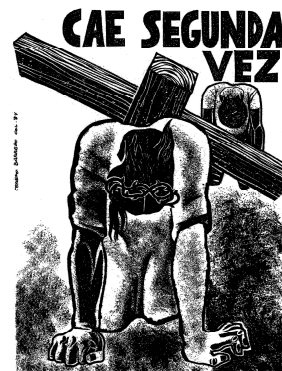
Danek ez! Emakume bat, ordea, besteek legearen izene-
an, Jainkoaren izenean, zikinduko dabon aurpegia, errukiaren
izenean, maitasunaren izenean garbitzen ausartuko da.

Zenbat izen, aurpegi, eginkizun, zikintzen doguz... Zeren
izenean? Jesusen aurpegia ikusiko bagendu euretan...

Gure Aita...

ZAZPIGARREN EGOTALDIA

«Jesus bigarrenz jausten da»

* Gurtzen zaitugu, Kristo,
eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze
santuaz salbatu dozulako.

Mt 26, 73-75

⁷³ Gerotxoago, han egozenek, hurreraturik, Pedrori
esan eutsoen:

—Bai, hi ere horreetakoa haiz, jakina; berbakeran ezagun dok.

⁷⁴ Orduan, Pedro biraoka eta maldizioka hasi zan:

—Ez dot ezagutzen gizon hori.

Une haretan oilarrak jo eban. ⁷⁵ Gogoratu jakon Pedrori Jesusek esana: «Oilarrak jo baino lehen, hiru bider ukatuko nozu», eta, kanpora urtenik, negarrari emon eutson samin handiz.

Bai. Behin baino gehiagotan jausi geintekenez, ez jausteko berbea emon arren. Makalak gara. Baina makalagoak gara gure makaltasuna autortzen ez dakigunean, emon nahi deus-kuen laguntza ukatzen dogunean, geurean zarratzen garanean...

Bizi dogun egoereak irakasten deusku makaltasunak ez ditugula ezkutatu behar, indartsuak bagina lez agertzeko; haizeratu egin behar ditugula baino besteen laguntzea eskuratzeke eta alkarregazko gizarte bat eraikitzeke.

Zein ederra dogun ikusten gagozan gizarte hau: egoereari aurre egiteko danok etxe barruan, eta alkarri zelan lagundu bilatzen; alkarren bizitza zelan alaitu bilatzen; bakotxak bere aberastasunak besteen zerbitzuan jarten eta alkartasunera deitzen...

Ez dot, Jesus, nire makaltasunak ezkutatu nahi, laguntza eskale bihurtu baino. Ez dot ukatu nahi jasoten laguntzera jatortan eskua, oratu eta eskertu baino. Ez dot neurean zarratuta bizi izan nahi, laguntzera urten baino.

Gure Aita...

ZORTZIGARREN EGOTALDIA
«Jesusek berba egiten deutse andrei»

* Gurtzen zaitugu, Kristo, eta bedeinkatzen.

— Mundua zeure kurutze santuaz salbatu dozulako.

Mt 27, 3-5

³ Judas saltzaileak, Jesus kondenatua ebela ikustean, damu izan eban eta zilarrezko hogeita hamar txanponak abadeburu eta herriko zaharrei bihurtu eutsezan, ⁴ esanez:

—Txarto egin dot, errugabea heriotzara emonez.

Baina hareek erantzun eutsoen:

—Eta guri zer? Hor konpon!

⁵ Orduan, dirua tenpluan jaurtirik, alde egin eta bere burua urkatu eban.

Jesusek bere ahotsa luzatzen deutse euren samina agertzen deutsoen emakumeei. Ez dau nahi horretan gelditu daitezen; bere egoeran, euri gainera jatorkena irakurri daiela baino.

Agintarien edo ahaltsuen edo dirutsuen morroi ez izateak dakarren *hondamena* ez da hain errukigarria. Jainkoaren nahia beteteen aurkitu daiteken *hondamena* ez da hondamen, bizitzea Jainkoari eskertzea baino.

Baina diruagaitik lagun bat saltzea... Jainkoaren izenean, bizitzearen iturriaren izenean, gizon bat heriotzara emotea... horixe bai dala errukarria.

Bete gaitezala Jainkoaren esker onez, zalekerien morroi